

Sekretariatowi Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do wymienionej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 27 marca 1975 r., składając dokumenty ratyfikacyjne tej konwencji w niżej podanych datach:

Węgierska Republika Ludowa	dnia 16 września	1974 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 23 września	1974 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 1 października	1974 r.,

Mongolska Republika Ludowa	dnia 27 grudnia	1974 r.,
Ludowa Republika Bułgarii	dnia 20 stycznia	1975 r.,
Czechosłowacka Republika Socjalistyczna	dnia 24 lutego	1975 r.,
Republika Kuby	dnia 26 maja	1975 r.

Zgodnie z artykułem III powyższa konwencja weszła w życie dnia 27 marca 1975 r. w stosunku do Węgierskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Mongolskiej Republiki Ludowej, natomiast w stosunku do pozostałych wyżej wymienionych państw weszła ona w życie dziewięćdziesiątego dnia licząc od dnia złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

214

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 listopada 1975 r.

w sprawie klasyfikacji wód, warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki, oraz kar pieniężnych za naruszanie tych warunków.

Na podstawie art. 62 ust. 3, art. 107 ust. 3 pkt 4 i art. 130 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się trzy klasy czystości śródlądowych wód powierzchniowych:

- 1) do klasy pierwszej zalicza się wody przeznaczone do:
 - a) zaopatrzenia ludności w wodę do picia,
 - b) zaopatrzenia zakładów przemysłowych wymagających wody o jakości wody do picia,
 - c) hodowli ryb łososiowatych;
- 2) do klasy drugiej zalicza się wody przeznaczone do:
 - a) hodowli ryb, z wyjątkiem łososiowatych,
 - b) hodowli zwierząt gospodarskich,
 - c) urządzania zorganizowanych kąpielisk,
 - d) celów rekreacyjnych i uprawiania sportów wodnych;
- 3) do klasy trzeciej zalicza się wody przeznaczone do:
 - a) zaopatrzenia zakładów przemysłowych, z wyjątkiem zakładów wymagających wody o jakości wody do picia,
 - b) nawadniania terenów rolniczych, wykorzystywanych do upraw ogrodniczych oraz upraw pod szkłem.

2. W razie przeznaczenia wody do innych celów niż określone w ust. 1 zaliczenia wody do jednej z klas dokonuje się odpowiednio do wymagań jej czystości.

3. Jeżeli woda na określonym odcinku jest przeznaczona do różnych celów, klasą czystości tej wody jest klasa, dla której określono wyższe wymagania.

4. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska dokonuje w drodze zarządzenia zaliczenia do klas czystości odcinków rzek: Wisły, Przemszy, Soły, Skawy, Raby, Dunajca z Popradem, Nidy, Wisłoki, Sanu z Wisłokiem, Pilicy, Kamiennej, Wieprza, Świdra, Narwi z Pisą, Bugu, Drwęcy, Odry, Nysy Kłodzkiej, Bystrzycy, Baryczy, Bobru z Kwisą, Nysy Łużyckiej, Warty, Noteci, Parsęty i Słupi, w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, a morskich wód wewnętrznych również w porozu-

mieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.

5. Zaliczenia do klas czystości innych wód niż określone w ust. 4 dokonuje w drodze zarządzenia terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego. Jeżeli wody znajdują się na terenie dwóch lub więcej województw, zainteresowane organy zaliczają te wody do jednej z klas czystości w drodze wspólnego zarządzenia.

§ 2. Wielkości dopuszczalnych zanieczyszczeń śródlądowych wód powierzchniowych w poszczególnych klasach czystości określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Zanieczyszczenia zawarte w średnim godzinowym odpływie ścieków wprowadzanych do śródlądowych wód powierzchniowych nie mogą:

- 1) powodować przekroczenia dopuszczalnych zanieczyszczeń odbiornika w stosunku do miarodajnego przepływu wody w miejscu wprowadzania ścieków lub w stosunku do czynnej objętości wody stojącej,
- 2) zawierać odpadków stałych lub łatwo opadającej zawiesiny po 2-godzinym odstaniu w ilości większej niż 0,5 cm³/dm³ oraz substancji niebezpiecznych (DDT i PCB).

2. Jeżeli maksymalny godzinowy odpływ ścieków przekracza co najmniej dwukrotnie średni godzinowy odpływ ścieków, za podstawę do określenia warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki, przyjmuje się odpływ maksymalny.

3. Przez miarodajny przepływ wody płynącej rozumie się średni niski przepływ w danym przekroju (SNQ). Dla wód płynących, dla których nie prowadzi się obserwacji wodowskazowych, przepływy te mogą być określone za pomocą wzorów empirycznych, a przy urządzeniach wodnych służących do zmiany przepływu wód lub poziomu zwierciadła wody — przyjmuje się najniższy dopuszczalny przepływ, określony w instrukcji eksploatacyjnej tych urządzeń.

4. Przez czynną objętość wody stojącej należy rozumieć objętość warstwy wody w zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń od miejsca wprowadzania ścieków, w której

zachodzą biologiczne procesy w warunkach tlenowych. Objętość czynną należy określać w każdym wypadku odrębnie, przy uwzględnieniu charakterystyki wody stojącej oraz jej gospodarczego wykorzystania i przeznaczenia. Grubość warstwy wody przyjmowana do obliczenia objętości czynnej nie może być większa niż 5 metrów, licząc od średniego poziomu zwierciadła wody.

5. Przepisy ust. 1 i 4 odnoszące się do wód stojących stosuje się również do jezior i innych zbiorników, z których wody wypływają lub do których uchodzą, oraz do wód wydzielonych akwenów portowych; objętość wód przepływających przez zbiornik dolicza się tylko wtedy, gdy przepływają one w zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń i gdy ich przepływ miarodajny stanowi więcej niż 0,5 m³/s.

6. Właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego terepowy organ administracji państwowej, zwany dalej „właściwym organem”, może odstąpić od zasad określania warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do śródlądowych wód powierzchniowych, w razie wprowadzania do wód płynących ścieków bytowo-gospodarczych lub innych o analogicznym składzie, jeżeli ilość ścieków nie przekracza 20 m³/dobę, a stężenia zanieczyszczeń nie przekroczą 30 mg zawiesiny w 1 dm³ i 30 mg tlen w 1 dm³ w odniesieniu do BZT₅.

7. Właściwy organ, ustalając dla zakładów uruchomionych po dniu 9 lutego 1961 r. warunki wprowadzania wód kopalnianych do śródlądowych wód klasy II i III, może odstąpić od wielkości dopuszczalnych zanieczyszczeń we wskaźnikach: chlorki, siarczany i substancje rozpuszczone, jeżeli wprowadzane wody kopalniane nie spowodują w odbiorniku przekroczenia:

- 1) wielkości 1000 mg/dm³ łącznej zawartości chlorków i siarczanów,
- 2) wielkości 1800 mg/dm³ substancji rozpuszczonych.

W tym wypadku pozwolenie wodnoprawne może być wydane na czas nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 1984 r.

§ 4. Przepisy § 3 stosuje się odpowiednio do morskich wód wewnętrznych, z wyjątkiem wód Zatoki Gdańskiej. Przy określaniu warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do tych wód, nie stosuje się ustalonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia wielkości dopuszczalnych zanieczyszczeń w następujących wskaźnikach: twardość, substancje rozpuszczone oraz chlorki i siarczany.

§ 5. Ścieki wprowadzane do morza terytorialnego i do Zatoki Gdańskiej nie mogą zawierać:

- 1) łatwo opadającej zawiesiny po 2-godzinnym odstaniu w ilości powyżej 0,5 cm³/dm³,
- 2) ciał pływających,
- 3) olejów w ilości wywołującej widoczne plamy na powierzchni wody,
- 4) substancji udzielających trwałego zapachu i smaku wodzie lub wyłowionym rybom i innym gatunkom fauny wodnej,
- 5) substancji promieniotwórczych w ilościach większych od ustalonych odrębnymi przepisami,
- 6) bakterii chorobotwórczych,
- 7) substancji niebezpiecznych (DDT, PCB),
- 8) metali ciężkich i innych substancji toksycznych w ilościach niebezpiecznych dla zdrowia ludzkiego lub szkodliwych dla żywych zasobów morza

i nie mogą naruszać naturalnego składu i stanu tych wód w obrębie zorganizowanych kąpielisk i plaż publicznych oraz w pasie 1 km od ich granic.

§ 6. Zabrania się:

- 1) wprowadzania ścieków do wód podziemnych,
- 2) składowania na powierzchni ziemi bez zabezpieczenia substancji, które mogą szkodliwie zanieczyszczać wody,
- 3) stosowania substancji toksycznych w ilościach powodujących szkodliwe zanieczyszczenie wód.

§ 7. Dopuszczalne jest wprowadzanie do ziemi jedynie odpowiednio oczyszczonych ścieków:

- 1) bytowo-gospodarczych lub innych o podobnym składzie albo
- 2) przeznaczonych do ich rolniczego lub leśnego wykorzystania,

jeżeli wprowadzane ścieki nie zagrażą wykorzystywaniu wód śródlądowych.

§ 8. 1. Wielkości dopuszczalnych zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do stanowiących własność Państwa urządzeń kanalizacyjnych, zwanych dalej „urządzeniami kanalizacyjnymi”, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Organ wydający zezwolenie na wprowadzanie ścieków może odstąpić od wielkości dopuszczalnych zanieczyszczeń określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia uwzględniając bilans (ilościowy i jakościowy) dla urządzeń kanalizacyjnych oraz faktycznie uzyskiwany stopień redukcji zanieczyszczeń w oczyszczalni.

3. Ścieki wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych nie mogą:

- 1) powodować przekroczenia określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia dopuszczalnych stężeń par i gazów wydzielających się ze ścieków,
- 2) zawierać odpadków stałych oraz substancji samozapalnych lub łatwo palnych i wybuchowych, których punkt zapłonu wynosi mniej niż 85°C.

4. Ścieki przemysłowe powinny być równomiernie wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych, w granicach wynikających z przepustowości tych urządzeń.

§ 9. 1. Za wprowadzanie do wód lub do ziemi albo do urządzeń kanalizacyjnych ścieków, które nie odpowiadają warunkom określonym w pozwoleniu wodnoprawnym lub w zezwoleniu na wprowadzanie ścieków, właściwy organ stopnia wojewódzkiego wymierza karę pieniężną.

2. Wysokość kary pieniężnej jest zależna od ilości, stanu i składu ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi albo do urządzeń kanalizacyjnych. Przez stan ścieków rozumie się ich temperaturę, odczyn (pH) i stopień skażeń promieniotwórczych, a przez skład ścieków stężenie zawartych w nich zanieczyszczeń.

3. Podstawę stwierdzenia przekroczenia warunków, o których mowa w ust. 1, stanowią wyniki pomiarów dotyczących ilości, stanu i składu ścieków wprowadzanych przez zakład, dokonanych przez właściwy organ stopnia podstawowego albo wojewódzkiego lub przez pracowników innej jednostki, upoważnionych przez ten organ. W razie stwierdzenia przekroczenia tych warunków właściwy organ przesyła zakładowi wyniki analiz przed upływem 21 dni od dnia pobrania ścieków.

§ 10. Karę pieniężną wymierza się za okres naruszenia ustalonych warunków wprowadzania ścieków. Jeżeli ilość, stan lub skład ścieków były w poszczególnych okresach różne, wysokość kary oblicza się za każdy okres.

§ 11. 1. Po stwierdzeniu naruszenia ustalonych warunków wprowadzania ścieków określa się termin rozpoczęcia naliczania kary pieniężnej oraz wysokość tej kary za dobę.

2. Łączną wysokość kary pieniężnej ustala się po stwierdzeniu, z urzędu lub na wniosek zakładu, zaprzestania dalszego naruszenia ustalonych warunków wprowadzania ścieków. Jeżeli jednak do dnia 31 grudnia danego roku naruszenie to nie zostanie usunięte, wysokość kary ustala się za okres do dnia 31 grudnia tego roku.

3. Kary pieniężne obciążają wyniki gospodarcze zakładu.

4. O wymiarze kary pieniężnej zawiadamia się organ naczelny i jednostkę, której bezpośrednio podlega zakład.

§ 12. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochody budżetu terenowego.

§ 13. 1. W wypadkach szczególnie uzasadnionych względami technicznymi, ekonomicznymi lub społecznymi Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska może na wniosek ukaranego zakładu, złożony za pośrednictwem jego organu naczelnego, umorzyć w całości lub w części karę pieniężną; złożenie wniosku powoduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

2. Wniosek powinien być przedstawiony w nieprzekraczalnym terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia decyzji w sprawie wymiaru kary pieniężnej.

§ 14. 1. Wskaźniki zanieczyszczeń wprowadzanych do wód lub do ziemi albo do urządzeń kanalizacyjnych, jednostki ładunku zanieczyszczeń oraz podział zanieczyszczeń na kategorie określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Wskaźniki zanieczyszczeń nie wymienione w załączniku zalicza się do jednej z kategorii w zależności od stopnia ich szkodliwości.

§ 15. 1. Ustala się następujące kary pieniężne za jednostkę ładunku wskaźników zanieczyszczeń w ściekach, wprowadzanych do wód lub do ziemi albo do urządzeń kanalizacyjnych w ciągu doby;

- 5 zł w I kategorii,
- 4 zł w II kategorii,
- 3 zł w III kategorii,
- 2 zł w IV kategorii,
- 1 zł w V kategorii.

2. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w kilku wskaźnikach zanieczyszczeń grupy I, z wyjątkiem sumy metali ciężkich, karę pieniężną oblicza się tylko za ten wskaźnik zanieczyszczenia, którego przekroczenie pociąga za sobą najwyższą karę za dobę.

3. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w kilku wskaźnikach zanieczyszczeń grupy II, z wyjątkiem metali ciężkich, karę pieniężną oblicza się łącznie za wszystkie wskaźniki zanieczyszczeń.

4. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie we wskaźnikach zanieczyszczeń grupy I i II karę pieniężną oblicza się albo za wskaźnik grupy I albo za sumę wskaźników grupy II, stosując karę wyższą.

5. Do kary pieniężnej ustalonej według zasad określonych w ust. 2—4 dolicza się w każdym wypadku karę za przekroczenie dozwolonej temperatury, dozwolonych war-

tości pH i substancji promieniotwórczych oraz dopuszczalnych wartości poszczególnych metali ciężkich albo ich sumy.

§ 16. Ustala się następujące kary pieniężne za przekroczenie dozwolonej temperatury ścieków:

- 1) 0,10 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli ich temperatura przekracza wielkość dozwoloną o mniej niż 5°C,
- 2) 2 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli ich temperatura przekracza wielkość dozwoloną o 5°C lub więcej.

§ 17. Ustala się następujące kary pieniężne za przekroczenie dozwolonej wartości pH ścieków:

- 1) 2 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli wartość pH ścieków jest wyższa od górnej lub niższa od dolnej granicy dopuszczalnej o mniej niż 0,5 pH,
- 2) 4 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli wartość pH ścieków jest wyższa od górnej lub niższa od dolnej granicy dopuszczalnej o 0,5 pH lub więcej.

§ 18. 1. Ustala się karę pieniężną za przekroczenie dozwolonej wielkości skażeń promieniotwórczych w ściekach w wysokości 10 zł za 1 m³/dobę wprowadzanych ścieków.

2. Ilość substancji promieniotwórczych zawartych w ściekach ustala służba pomiarów skażeń promieniotwórczych.

§ 19. W razie braku Polskich Norm lub norm branżowych określających metody, jakie należy stosować przy oznaczaniu zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych i ściekach, stosuje się przepisy analityczne wydawane przez Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

§ 20. 1. Zakładom określonym w art. 135 Prawa wodnego, do czasu uzyskania zwolnienia, kary pieniężne wymierza się za przekroczenie stanu i składu ścieków, ustalonych protokolarnie według dotychczasowych przepisów; kary pieniężnej nie wymierza się za stan i skład ścieków, których wprowadzenie byłoby dozwolone.

2. Zakładom, którym udzielono zwolnień określonych w art. 135 ust. 2 i 138 ust. 2 Prawa wodnego, kary pieniężne wymierza się za przekroczenie dopuszczalnych zanieczyszczeń ustalonych w zwolnieniach.

§ 21. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1970 r. w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wód i warunków wprowadzania ścieków do wody i do ziemi (Dz. U. Nr 17, poz. 144).
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1970 r. w sprawie zasad określania wysokości kar pieniężnych za szkodliwe zanieczyszczanie wód i trybu ich ściągania (Dz. U. Nr 17, poz. 145).
- 3) rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11 lutego 1963 r. w sprawie warunków, jakim powinny opowiadać ścieki odprowadzane do miejskich urządzeń kanalizacyjnych (Dz. U. Nr 15, poz. 80).

2. Przepisy wymienione w ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się przy rozpoznawaniu spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 29 listopada 1975 r. (poz. 214).

Wielkości dopuszczalnych zanieczyszczeń śródlądowych wód powierzchniowych.

Wskaźniki	Jednostka stężenia	Klasy czystości		
		I	II	III
1	2	3	4	5
Tlen rozpuszczony.	mg O ₂ /dm ³	6 i powyżej	5 i powyżej	4 i powyżej
Pięciodniowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT ₅)	mg O ₂ /dm ³	4 i poniżej	8 i poniżej	12 i poniżej
Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą nadmanganianową	mg O ₂ /dm ³	10 i poniżej	20 i poniżej	30 i poniżej
Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą dwuchromianową	mg O ₂ /dm ³	40 i poniżej	60 i poniżej	100 i poniżej
Saprobowość		oligo do-betamezo	betamezo do-alfa-mezo	-alfamezo
Chlorki	mg Cl/dm ³	250 i poniżej	300 i poniżej	400 i poniżej
Siarczany	mg SO ₄ /dm ³	150 i poniżej	200 i poniżej	250 i poniżej
Twardość ogólna	mval/dm ³	7 i poniżej	11 i poniżej	14 i poniżej
Substancje rozpuszczone	mg/dm ³	500 i poniżej	1000 i poniżej	1200 i poniżej
Zawiesina ogólna, z wyjątkiem nagłych przyborów wody	mg/dm ³	20 i poniżej	30 i poniżej	50 i poniżej
Temperatura*	°C	22 i poniżej	26 i poniżej	26 i poniżej
Zapach		3R i poniżej	naturalny	najwyżej bardzo słabo specyficzny
Barwa**	mg Pt/dm ³		naturalna	
Substancje promieniotwórcze		w ilościach określonych odrębnymi przepisami		
Wartość pH	pH	6,5—8,0	6,5—9,0	6,0—9,0
Azot amonowy	mg NNH ₄ /dm ³	1,0 i poniżej	3,0 i poniżej	6,0 i poniżej
Azot azotanowy	mg NNO ₃ /dm ³	1,5 i poniżej	7,0 i poniżej	15 i poniżej
Azot organiczny	mg Norg/dm ³	1,0 i poniżej	2,0 i poniżej	10 i poniżej
Żelazo ogólne	mg Fe/dm ³	1,0 i poniżej	1,5 i poniżej	2,0 i poniżej
Mangan	mg Mn/dm ³	0,1 i poniżej	0,3 i poniżej	0,8 i poniżej
Fosforany	mg PO ₄ /dm ³	0,2 i poniżej	0,5 i poniżej	1,0 i poniżej
Rodanki	mg CNS/dm ³	0,02 i poniżej	0,5 i poniżej	1,0 i poniżej
Cyjanki, z wyjątkiem cyjanków związanych (kompleksowych)	mg CN/dm ³	0,01 i poniżej	0,02 i poniżej	0,05 i poniżej
Cyjanki związane (kompleksowe)	mg Me/CN/x/dm ³	1,0 i poniżej	2,0 i poniżej	3,0 i poniżej
Fenole lotne	mg/dm ³	0,005 i poniżej	0,02 i poniżej	0,05 i poniżej
Detergenty (substancje powierzchniowo czynne)	mg/dm ³	1,0 i poniżej	2,0 i poniżej	3,0 i poniżej
Oleje	mg/dm ³	brak widocznych śladów na powierzchni wody		
Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/dm ³	5,0 i poniżej	15,0 i poniżej	40 i poniżej
Ołów	mg Pb/dm ³	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Rtęć	mg Hg/dm ³	0,001 i poniżej	0,005 i poniżej	0,01 i poniżej
Miedź	mg Cu/dm ³	0,01 i poniżej	0,1 i poniżej	0,2 i poniżej
Cynk	mg Zn/dm ³	0,01 i poniżej	0,1 i poniżej	0,2 i poniżej
Kadm	mg Cd/dm ³	0,005 i poniżej	0,03 i poniżej	0,1 i poniżej
Chrom 3+	mg Cr/dm ³	0,5 i poniżej	0,5 i poniżej	0,5 i poniżej
Chrom 6+	mg Cr/dm ³	0,05 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Nikiel	mg Ni/dm ³	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Suma metali ciężkich	mg/dm ³	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Srebro	mg Ag/dm ³	0,01 i poniżej	0,01 i poniżej	0,01 i poniżej
Wanad	mg V/dm ³	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Bor	mg B/dm ³	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Arsen	mg As/dm ³	0,05 i poniżej	0,05 i poniżej	0,2 i poniżej
Chlor wolny	mg Cl ₂ /dm ³		niewykrywalny	
Fluor	mg F/dm ³	1,5 i poniżej	1,5 i poniżej	2,0 i poniżej
Siarczki	mg S/dm ³	niewykrywalne	niewykrywalne	0,1 i poniżej
Akrylonitryl	mg/dm ³	2,0 i poniżej	2,0 i poniżej	2,0 i poniżej
Kaprolaktam	mg/dm ³	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej

1	2	3	4	5
Miano Coli typu kałowego Bakterie chorobotwórcze Próba biologiczna z rybami	24 h	1,0 i powyżej pozytywna — woda	0,1 i powyżej niewykrywalne nie powinna powodować śnięcia ryb w ciągu 24 h	0,01 i powyżej

- *) Jeżeli naturalna temperatura wody jest równa lub wyższa od wielkości określonych dla poszczególnych klas czystości wody, dopuszcza się podwyższenie temperatury o 2°C pod warunkiem, że nie spowoduje to szkodliwego zakłócenia równowagi biologicznej odbiornika.
- ***) W szczególnie uzasadnionych wypadkach dopuszcza się podwyższenie barwy naturalnej, określonej w skali wzorca platynowo-kobaltowego, dla klas I i II nie więcej niż o 15 mg Pt/dm³, a dla klasy III nie więcej niż o 30 mg Pt/dm³.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1975 r. (poz. 214).

Wielkości dopuszczalnych zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do stanowiących własność Państwa urządzeń kanalizacyjnych.

Wskaźniki	Jednostka stężenia	Stężenie dopuszczalne	Wskaźniki	Jednostka stężenia	Stężenie dopuszczalne
1	2	3	1	2	3
Pięciodniowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT ₅)	mg O ₂ /dm ³	700 i poniżej	Ołów	mg Pb/dm ³	0,1 i poniżej
Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą dwuchromianową	mg O ₂ /dm ³	1000 i poniżej	Rtęć	mg Hg/dm ³	0,5 i poniżej
Chlorki	mg Cl/dm ³	400 i poniżej	Miedź	mg Cu/dm ³	0,2 i poniżej
Siarczany	mg SO ₄ /dm ³	300 i poniżej	Cynk	mg Zn/dm ³	2 i poniżej
Substancje rozpuszczone	mg/dm ³	1000 i poniżej	Kadm	mg Cd/dm ³	0,1 i poniżej
Zawiesina ogólna	mg/dm ³	330 i poniżej	Chrom	mg Cr/dm ³	0,2 i poniżej
Temperatura	°C	35 i poniżej	Nikiel	mg Ni/dm ³	2 i poniżej
Substancje promieniotwórcze		w ilościach ustalonych odrębnymi przepisami	Suma metali ciężkich	mg/dm ³	3 i poniżej
Wartość pH	pH	6,5—9,0	Bor	mg B/dm ³	1 i poniżej
Azot amonowy	mg NNH ₄ /dm ³	6 i poniżej	Magnez	mg Mg/dm ³	300 i poniżej
Żelazo ogólne	mg Fe/dm ³	10 i poniżej	Arsen	mg As/dm ³	0,2 i poniżej
Rodanki	mg CNS/dm ³	50 i poniżej	Chlor wolny	mg Cl ₂ /dm ³	5 i poniżej
Cyjaniki, z wyjątkiem cyjaników związanych (kompleksowych)	mg CN/dm ³	1,0 i poniżej	Siarczki	mg S/dm ³	3 i poniżej
Fenole lotne	mg/dm ³	40 i poniżej	Dwusiarczek węgla	mg CS ₂ /dm ³	5 i poniżej
Detergenty (substancje powierzchniowo czynne)	mg/dm ³	10 i poniżej	Alkohol metylowy	mg/dm ³	15 i poniżej
Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/dm ³	50 i poniżej	Nafta	mg/dm ³	30 i poniżej
			Karbid	mg CaC ₂ /dm ³	0
			Trójchloroetylen	mgCHCl CCl ₂ /dm ³	0
			Alkaloidy	mg/dm ³	0
			Cukier	mg/dm ³	150 i poniżej
			Kwasy naftenowe	mg/dm ³	10 i poniżej
			Trójnitrotoluen	mgC ₆ H ₂ CH ₃ (NO ₂) ₃ /dm ³	0,1 i poniżej

Załącznik nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1975 r. (poz. 214).

Dopuszczalne stężenie w powietrzu znajdującym się w sieci kanalizacyjnej par i gazów, które mogą wydzielać się ze ścieków.

Nazwa związku	Wzór chemiczny	Stężenie dopuszczalne w mg/dm ³ powietrza	Nazwa związku	Wzór chemiczny	Stężenie dopuszczalne w mg/dm ³ powietrza
Amoniak	NH ₃	0,035	Dwusiarczek węgla	CS ₂	0,05
Arsenowodór	AsH ₃	0,0003	Dwutlenek siarki	SO ₂	0,025
Benzen	C ₆ H ₆	0,08	Dwutlenek węgla	CO ₂	1,97
Benzyna	mieszanina węglowodorowa	0,2	Eter dwuetylowy	C ₂ H ₅ / ₂ O	1,0
Brom	Br	0,0007	Fenol	C ₆ H ₅ OH	0,02
Chlor i jod	Cl i J	0,003	Metan	CH ₄	14,4
Cyjanowodór	HCN	0,005	Siarkowodór	H ₂ S	0,015
Czterochlorek węgla	CCl ₄	0,02	Tlenek węgla	CO	0,05

Załącznik nr 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1975 r. (poz. 214).

Podział wskaźników zanieczyszczeń na kategorie wraz z określeniem wielkości ładunku jednostkowego.

Wskaźniki	Kategoria	Jednostka ładunku
1	2	3
Grupa I Suma metali ciężkich	I	100 g
Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą nadmanganianową	II	1 kg O ₂
BZT ₅ Substancje rozpuszczone Zawiesina ogólna, z wyjątkiem zawiesiny ogólnej pochodzącej z odwodnienia kopalń Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	III	1 kg O ₂ 1 kg 1 kg 1 kg
Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą dwuchromianową	IV	1 kg O ₂
Zawiesina ogólna pochodząca z odwodnienia kopalń	V	1 kg
Grupa II Cyjanki, z wyjątkiem cyjanków związanych (kompleksowych) Cyjanki związane (kompleksowe) Fenole lotne Ołów Rtęć Miedź	I	10 g CN 100 g Me/CN/x 500 g 60 g Pb 60 g Hg 60 g Cu

Wskaźniki	Kategoria	Jednostka ładunku
1	2	3
Kadm Cynk Arsen Chrom ⁶⁺ Chlor wolny Amoniak Detergenty (substancje powierzchniowo czynne) Siarczki Rodanki Srebro Chrom ³⁺ Wanad Bor Nikiel Akrylonitryl Kapolaktan	II	60 g Cd 60 g Zn 60 g As 60 g Cr ⁶⁺ 100 g Cl ₂ 100 g NH ₃ 1 kg 500 g S 50 g CNS 60 g Ag 250 g Cr ³⁺ 60 g V 60 g B 60 g Ni 500 g 250 g
Azot amonowy Azot azotanowy Fosforany	III	1 kg N _{NH₄} 1 kg N _{NO₃} 1 kg PO ₄
Żelazo ogólne Mangan	IV	1 kg Fe 250 g Mn
Chlorki Siarczany	V	1 kg Cl 1 kg SO ₄

215

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 listopada 1975 r.

w sprawie siedzib i terytorialnego zakresu działania państwowych terenowych i portowych inspektorów sanitarnych.

Na podstawie art. 8 ust. 3 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się siedziby i terytorialny zakres działania państwowych terenowych i portowych inspektorów sanitarnych:

1. W województwie stołecznym warszawskim:

- 1) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Dzielnicy Mokotów w Warszawie dla dzielnicy Mokotów,
- 2) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Dzielnicy Ochota w Warszawie dla dzielnicy Ochota oraz gmin: Michałowice i Raszyn,
- 3) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Dzielnicy Praga-Południe w Warszawie dla dzielnicy Praga-Południe, miast: Sulejówek i Wesoła oraz gminy Halinów,

- 4) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Dzielnicy Praga-Północ w Warszawie dla dzielnicy Praga-Północ oraz miasta Marki,
- 5) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Dzielnicy Śródmieście w Warszawie dla dzielnicy Śródmieście,
- 6) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Dzielnicy Wola w Warszawie dla dzielnicy Wola oraz gminy Stare Babice,
- 7) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Dzielnicy Żoliborz w Warszawie dla dzielnicy Żoliborz oraz gminy Łomianki,
- 8) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Otwocku dla miast: Józefów, Karczew i Otwock oraz gmin: Celestynów, Karczew i Wiązowna,
- 9) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Nowym Dworze Mazowieckim dla miast: Legionowo, Nowy